

Salg? Eller naar En tilbyder en Kunsthand-
 ler et Maleri, som er en Gjengivelse af et
 andet Maleri, hvad skal saa Kunsthandleren
 gjøre, naar han vil kjøbe det? Skal han
 spørge ham, om han med Bestemtthed tør sige,
 at, da han malede det, var det ikke for at sælge
 det? Eller hvis han ikke selv har malet det,
 om da Den, der malede det, havde saadan
 Hensigt, skal han forvisse sig derom? Saa
 kan Ingen kjøbe — eller skal han ikke
 gjøre det? Saa bliver det Hele illusorisk. Be-
 stemmelsen er altsaa allerede af disse Hensyn
 aldeles umulig. Jeg vil ikke tale om, at Den,
 der vil omgaae Loven, kan altid i det enkelte Til-
 fælde anbringe saadanne Forandringer derpaa, som
 gjøre det særdeles tvivlsomt, om det virkelig
 er det samme Kunstværk, og naar det da kom for
 Domstolene, vilde det være dem aldeles umu-
 ligt at afgjøre, om det var det samme Kunst-
 værk eller ikke; thi Domstolene ville godt vide,
 at Stoffet alene ikke afgjør, om det er et
 Kunstværk, ikke Sujettet, men Behandlings-
 maaden, og selv hvor det er den selvsamme
 Figur, kan der ganske vist være en saa for-
 skjellig Behandlingsmaade, at det er to aldeles
 forskjellige Kunstværker. Mange Madonna-
 billeder er det jo Tilfældet med, at de ere det
 selvsamme Kunstværk, det vil sige reent ud-
 vortes med Hensyn til Figurerne osv., men der
 er jo dog en umaadelig Forskjel, som netop
 ligger i en vis Behandlingsmaade, som man
 ikke saaledes kan tage og føle paa. Dom-
 stolene maatte saaledes i ethvert Tilfælde vold-
 give sig til Kunstakademiets Betænkning osv.,
 og selv blandt Kunstnerne kan det ikke nægtes,
 at det ofte stiller sig tvivlsomt, om Noget er
 en væsentlig forandret Gjengivelse eller en ikke
 væsentlig forandret Gjengivelse. Det har saaledes
 forekommet Udvalget aldeles klart, at den hele
 Bestemmelse er forbunden med saa overordent-
 lige, praktiske Vanskeligheder, at man langt
 hellere maatte opgive den, men dertil kommer
 endnu, at den heller ikke er af væsentlig In-
 teresse for Kunstneren. Det er jo nemlig
 temmelig sikkert, at Den, der vil have et Maleri
 gjengivet, naar han virkelig sætter Pris paa
 og forstaaer at vurdere Malerier, vil i Reglen
 ikke henvende sig til Andre end Den, der forstaaer
 at levere en Kopi; han henvender sig ikke til

enhver Smører, om jeg saa maa sige, men til
 Kunstneren selv, og hvis Noget ikke gjør det,
 saa er det i Reglen en Mand, som Kunstneren
 alligevel ikke vilde have nogen Fordeel af,
 nemlig en Saadan, som blot vil have en Bæg-
 pryldelse for billig Betaling, og han vilde dog
 ikke have henvendt sig til Kunstneren og betalt
 ham det meget høie Vederlag, som han nød-
 vendig maa fordr, saa at Kunstneren vil ikke
 lide derved. Det Samme gjælder i høi Grad
 om Billedhuggerarbeider. Den, der virkelig
 vil bekoste et Billedhuggerarbejde gjengivet i
 Marmor, hvortil Materialet er saa over-
 ordentlig dyrt, vil ikke betænke sig paa at hen-
 vende sig til Kunstneren og ingen Anden, for at
 faae et godt Arbejde. Det er de Hovedgrunde,
 som have ledet Udvalget. Forøvrigt er det og-
 saa forekommet Udvalget klar, at der kan ansføres
 andre Grunde derfor, navnlig, at til en saadan
 Gjengivelse vil der næsten i alle Tilfælde ud-
 føres en kunstnerisk Virksomhed. Dette er
 navnlig Tilfældet med Malerier. I en noget mindre
 Grad er det Tilfældet med Billedhuggerarbeider;
 man kan komme det oprindelige Billedhugger-
 arbejde temmelig nær ved en Gjengivelse ved
 væsentlig mekaniske Midler, men en sand kunst-
 nerisk Gjengivelse faaes dog kun ved Kunstne-
 rens sidste Haand paa Bærket, eller ved det
 Tilfald, der føres fra Kunstnerens Side ved
 Udarbejdelsen; uden dette bliver et Kunstværk
 ikke sandt kunstnerisk gjengivet. Det er ganske
 vist ikke overseet af Udvalget, men udtrykkeligt
 fremhævet i Betænkningen, at det tilbeels kan
 siges ved Lithografier, Kobberstik etc. og flere
 andre Kunstarter, at de forudsætte en vis
 kunstnerisk Virksomhed, men det er dog aaben-
 bart, at her har en anden Grund været over-
 veiende, nemlig Hensynet til den overveiende
 Interesse, det har for Kunstneren, at beskyttes
 derimod. Endelig kan det ikke nægtes, at Reg-
 len, naar den stilles saaledes, at den sigter til
 Beskyttelse mod Gjengivelse i samme Kunstart,
 frembyder den Vanskelighed, at der er forskjel-
 lige Kunstarter, der gaae saaledes over i hin-
 anden, at det kan være vanskeligt at skjelne
 derimellem, og det bliver en temmelig vilkaar-
 lig Regel, naar man ellers hjemler Gjengivelse,
 da at nægte den, hvor Gjengivelsen kun er en-
 keltviis. Disse Grunde have for Udvalget